

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2823/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку по предлогу предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Милан Вујин, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради доношења решења које замењује уговор о откупку стана, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 107/17 од 11.04.2019. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 107/17 од 11.04.2019. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 155/16 од 25.10.2016. године, одбачен је предлог предлагача за доношење решења које замењује уговор о откупку стана, који се налази у ..., у ул. ..., површине 221,26м², а на основу уговора о закупу стана закљученог 06.07.2001. године, као недозвољен. Решењем истог суда Р1 155/16 од 23.11.2016. године, предлагач је обавезан да противнику предлагача накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 107/16 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба предлагача и потврђено првостепено решење од 25.10.2016. године. Ставом другим изреке, потврђено је решење првостепеног суда од 23.11.2016. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу чл. 408. и 420. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, као ни друге битне повреде одредаба поступка због којих се ревизија може изјавити.

Предлагач је купац на неодређено време непокретности, стана у кући у ул. ... бр. ..., у ..., који је по структури шестособан, површине 221,26 м². Како је правни претходник противника предлагача, у својству носиоца права располагања, 2001. године одбио да закључи уговор о откупу стана са предлагачем, као закупцем стана на неодређено време, јер је стан изузет од откупа, предлагач је 2002. године покренула ванпарнични поступак, ради доношења решења које замењује уговор о откупу стана.

Решењем Врховног суда Србије Рев 3081/08 од 10.06.2009. године, преиначена су решења Окружног суда у Београду Гж 5425/08 од 10.06.2009. године и Петог општинског суда у Београду Р 243/06 од 05.09.2007. године и одбијен предлог предлагача. Према разлозима који су дати у решењу, Одлуком Савезне Владе о утврђивању стамбених зграда и станова на којима право својине има СРЈ, који се не могу откупљивати односно продавати („Службени лист СРЈ“, бр. 5/97 од 30.01.1997. године), на списку који је саставни део ове Одлуке, предметни стан је одређен као стан који је изузет од откупа и не спада у станове за које се изузетно може дозволити откуп, сагласно наведеној Одлуци, с обзиром на површину стана и дворишта.

Републичка дирекција за имовину Републике Србије, дописом 04 број 360 – 203/2015 од 17.02.2016. године обавестила је пуномоћника предлагача да се предметни стан и даље налази у режиму станова, који не могу бити предмет откупа. Дакле, правни режим у вези са откупом овог стана није промењен ни у време подношења предлога за доношење решења које замењује уговор о откупу стана у овом ванпарничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбацили предлог предлагача. Наиме, статус стана, па самим тим и право предлагача на њему у вези са откупом, нису се променили у односу на раније вођен, правноснажно окончан поступак по истом захтеву предлагача, тако да постоји чињенични и правни идентитет захтева у ванпарничном поступку. С обзиром да је између истих странака у истој правној ствари, правноснажном судском одлуком одбијен предлог за доношење решења које замењује уговор о откупу стана, реч је о пресуђеној ствари, због чега је предлог недозвољен у смислу члана 294. став 1. тачка 4. ЗПП, па наводи ревизије да је материјално право погрешно примењено нису основани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић